МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
МІЖРЕГІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ
Навчально-науковий інститут управління, економіки та бізнесу
GDAŃSK UNIVERSITY OF TECHNOLOGY

МАУП

Матеріали
III Міжнародної науково-практичної конференції

“ІННОВАЦІЙНІ МЕТОДИ УПРАВЛІННЯ ЕКОНОМІКОЮ В УМОВАХ ЦИФРОВІЗАЦІЇ БІЗНЕСУ”

10 жовтня 2025 р.

Київ
2025

ОРГАНІЗАЦІЙНИЙ КОМІТЕТ КОНФЕРЕНЦІЇ:

Голова оргкомітету:
Гончаренко Михайло Федорович – віцепрезидент Міжрегіональної Академії управління персоналом, д-р екон. наук, проф.

Заступники голови:
Семенець-Орлова Інна Андріївна — директор Навчально-наукового ін-ту управління, економіки та бізнесу, д-р наук з держ. упр., проф.;
Каліна Ірина Іванівна — заступник директора Навчально-наукового ін-ту управління, економіки та бізнесу, д-р екон. наук, проф.

Члени оргкомітету:
Братусь Ганна Анатоліївна — завідувач кафедри управління бізнесом ННІУЕБ, д-р екон. наук, проф.;
Дмитренко Геннадій Анатолійович — почесний професор кафедри економіки бізнесу ННІУЕБ, д-р екон. наук, проф.;
Кришталь Галина Олександрівна — завідувач кафедри фінансів, банківської та страхової справи ННІУЕБ, д-р екон. наук, проф.;
Кривоберець Марина Миколаївна — завідувач кафедри організації туристичної діяльності ННІУЕБ, канд. екон. наук, доц.;
Мазур Юлія Володимирівна — декан ННІУЕБ, канд. екон. наук, доц.

Схвалено Вченою радою Міжрегіональної Академії управління персоналом (*протокол № 9 від 29.10.25*)

ІІІ Міжнародна науково-практична конференція "Інноваційні методи управління економікою в умовах цифровізації бізнесу": зб. матеріалів конференції (м. Київ, 10 жовтня 2025 р.) / ред. кол.: І. А.Семенець-Орлова (гол. ред.), І. І.Каліна (заст. гол. ред.), Ю. В. Мазур (упоряд. і відп. ред.) та ін. Київ: Міжрегіональна Академія управління персоналом, 2025. 512 с.

ISBN 978-617-02-0419-6 (електронне видання)

Для науковців, представників бізнесу та здобувачів вищої освіти.

Тексти тез надано в авторській редакції. Автори несуть повну відповідальність за зміст публікацій, а також добір, точність наведених фактів, цитат, власних імен та інших відомостей.

ISBN 978-617-02-0419-6

© Міжрегіональна Академія управління персоналом, 2025

Гусарин Олександр Олександрович
Інноваційно-інвестиційний розвиток територій у системі публічного управління 267

Левченко Євгеній Миколайович
Інноваційна політика ЄС і правові орієнтири для України в контексті євроінтеграції 269

Головач Наталія Василівна, Тарасенко Олена Володимирівна
Інноваційні технології в управлінні персоналом як чинник підвищення ефективності праці 272

Лях Євгеній Леонідович, Романова Лідія Василівна
Використання штучного інтелекту в копірайтингу. мікроемоції: як штучний інтелект вчиться писати по-людськи 275

Прохорук Роман Петрович, Коваль Микола Іванович
Використання інструментів штучного інтелекту для оптимізації ціноутворення 279

Долгерт Віталій
Внутрішньогосподарський договір як елемент системи забезпечення цифровізації підприємства 283

Кришталь Галина Олександрівна,
Табаченко Катерина Володимирівна
Інноваційні фінансові технології як інструмент підвищення ефективності банківського та страхового секторів 286

Трегуб Олександр Андрійович
Перспективи фінансування заходів гуманітарного розмінування на умовах публічно-приватного партнерства 289

Удінцев Руслан Олександрович
Євроінтеграційні процеси як чинник структурної трансформації та модернізації національної економіки України 292

Братусь Ганна Анатоліївна, Удінцев Руслан Олександрович
Механізми впливу євроінтеграційних процесів на модернізацію економічної системи України 295

Чмир Ярослав Ігорович, Рутич Наталія Євгеніївна
Соціальна відповідальність громадських організацій у розвитку гуманітарного середовища суспільства 298

Сливка Оксана Андріївна, Процак Михайло Степанович
Можливості використання штучного інтелекту у кадровій політиці Міністерства оборони України 300

Телендій Андрій Андрійович
Цифрова трансформація публічного управління як драйвер економічних реформ 303

Телендій Андрій Андрійович, Стоян Ірина Євгеніївна
Вплив інноваційних HR-технологій на ефективність публічного управління 305

2. Стратегічні орієнтири модернізації національної економіки України в контексті євроінтеграції / за ред. В. М. Геєця. Харків: ІНЖЕК, 2023. 280 с.
3. Україна на шляху до європейського економічного простору: виклики, ризики, перспективи: аналітична доповідь. Київ: Центр Разумкова, 2025. 54 с.
4. *Пшенична І. В.* Євроінтеграційні процеси як чинник структурної трансформації економіки України. *Економіка та держава*. 2024. № 7. С. 15–21.

ЧМИР Ярослав Ігорович
PhD, доцент кафедри публічного адміністрування

РУТИЧ Наталія Євгеніївна
здобувачка другого (магістерського) рівня
Навчально-наукового інституту управління, економіки та бізнесу
Міжрегіональної Академії управління персоналом

СОЦІАЛЬНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ГРОМАДСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ У РОЗВИТКУ ГУМАНІТАРНОГО СЕРЕДОВИЩА СУСПІЛЬСТВА

У період глибоких суспільних змін в Україні, зумовлених повномасштабною війною проти Росії та поступовим рухом до європейської інтеграції, особливого значення набуває соціальна відповідальність громадських організацій (ГО). Ці структури, як активні учасники громадянського суспільства, відіграють вагому роль у розбудові гуманітарного середовища, спрямовуючи свої зусилля на захист прав людини, підтримку соціально вразливих верств населення та утвердження культури взаємопідтримки. Під гуманітарним середовищем розуміють сукупність соціальних, освітніх і культурних умов, що забезпечують розвиток людини, її соціальну інтеграцію та здатність протистояти кризам.

Ця теза присвячена аналізу соціальної відповідальності громадських організацій у процесі формування сучасного гуманітарного середовища. Основна увага зосереджується на ключових функціях ГО, формах їхньої взаємодії з державними інституціями, труднощах у реалізації завдань та перспективах розвитку. Головна мета — показати, як діяльність ГО сприяє модернізації гуманітарного простору, особливо через допомогу внутрішньо переміщеним особам (ВПО), ветеранам та іншим соціально вразливим категоріям. У період війни така діяльність набуває стратегічного значення, адже громадські ініціативи часто беруть на себе функції, які держава не встигає виконувати.

Соціальна відповідальність ГО реалізується через захист прав людини, благодійність, просвітницьку діяльність та адвокацію суспільних інтересів. Вони сприяють розвитку самоорганізації населення, здійснюють громад-

ський контроль та беруть участь у виробленні політичних рішень. За даними сучасних досліджень, соціальна відповідальність ГО охоплює економічний, соціальний та екологічний виміри, що сприяє сталому суспільному розвитку [1]. У межах гуманітарної політики ГО активно реалізують програми допомоги ВПО, забезпечують працевлаштування та надають психологічну підтримку відповідно до Постанови Кабінету Міністрів України № 214 від 7 березня 2022 року.

Держава, у свою чергу, створює правові передумови для розширення ролі ГО у гуманітарній сфері. Закон України № 2193-IX від 14 квітня 2022 року передбачає розширення можливостей ГО під час воєнного стану, спрощуючи процедури надання допомоги та запроваджуючи цифрову верифікацію даних. Прикладом ефективної співпраці є діяльність Міжвідомчої робочої групи (Постанова № 519 від 29 квітня 2022 року), у межах якої ГО забезпечують логістичну підтримку гуманітарних операцій у районах бойових дій.

Соціальна відповідальність громадських об'єднань також проявляється через культурні та освітні ініціативи. Наприклад, проект "Труханівська Січ" об'єднує ГО, державні структури та громадян задля зміцнення національної єдності. Крім того, співпраця з міжнародними організаціями, зокрема UNICEF і Médecins Sans Frontières, сприяє розвитку програм реабілітації ветеранів, освітніх проєктів та гуманітарної допомоги.

Попри значні досягнення, ГО стикаються з низкою труднощів: надмірною бюрократизацією процесів, нестачею ресурсів і слабкою координацією дій. За результатами досліджень, соціальна відповідальність українських ГО зростає, однак потребує подолання адміністративних бар'єрів та впровадження сучасних механізмів партнерства [2]. В умовах війни ці виклики лише посилюються через нестачу фінансування та логістичні обмеження. Розв'язання проблем можливе завдяки удосконаленню законодавчої бази, розширенню прав ГО та впровадженню прозорих механізмів підтримки.

Подальший розвиток громадського сектору пов'язаний із посиленням соціальної відповідальності ГО, запровадженням європейських стандартів прозорості та використанням цифрових технологій. У контексті європейської інтеграції, де переважна більшість українців підтримує активну роль громадянського суспільства, ГО здатні стати рушієм гармонізації законодавства з нормами ЄС [3]. Реалізація реформ у соціальній, освітній та культурній сферах значною мірою залежить від ефективного партнерства між державою та громадським сектором.

Отже, соціальна відповідальність громадських організацій є фундаментальним чинником розвитку гуманітарного середовища в Україні. Вона сприяє захисту прав людини, забезпеченню соціальної стабільності та демократичному поступу.

Подолання бюрократичних перепон і налагодження взаємодії з органами влади визначатимуть успіх майбутніх реформ. У перспективі ГО можуть стати повноцінними партнерами держави у відбудові країни та формуванні сучасного гуманітарного простору.

Література

1. *Волинець У.* Соціальна відповідальність громадських організацій України. *Інвестиції: практика та досвід*. 2017. № 6. С. 52–56.
2. *Пономарьов С.* Тенденції розвитку громадських організацій в Україні. *Соціальні технології: актуальні проблеми теорії та практики*. 2018. Вип. 78. С. 5–13.
3. Потреби та проблеми організацій громадянського суспільства в умовах війни. *Фонд Східна Європа*. 2023. Режим доступу: https://eef.org.ua/wp-content/uploads/2023/10/Full-report_Study-of-the-Ukrainian-Civil-Society-Sector-in-a-Time-of-War_UKR-version.pdf

СЛИВКА Оксана Андріївна

канд. екон. наук, доцент кафедри управління бізнесом Навчально-наукового інституту управління, економіки та бізнесу Міжрегіональної Академії управління персоналом

ПРОЦАК Михайло Степанович

здобувач магістерської освітньої програми "Публічне управління"

МОЖЛИВОСТІ ВИКОРИСТАННЯ ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ У КАДРОВІЙ ПОЛІТИЦІ МІНІСТЕРСТВА ОБОРОНИ УКРАЇНИ

Важливість кадрової функції у діяльності Міністерства оборони України (МО України) підтверджується прийняттям "Стратегії залучення, розвитку та утримання людського капіталу в силах оборони України на період до 2027 року" [1]. Цей документ визначає основні завдання, напрями та принципи ефективного використання людського капіталу у системі сил оборони.

У стратегії застосовуються терміни, що є ключовими для сучасної кадрової роботи будь-якої організації: людський капітал сил оборони, людські ресурси, персонал сил оборони, підготовка персоналу, планування персоналу, рекрутинг, політика залучення, розвитку та утримання кадрів тощо. Це свідчить про прагнення Міністерства оборони адаптувати сучасні управлінські підходи до військової кадрової системи. МО України поступово формує ефективну кадрову службу, що здатна забезпечити сили оборони кваліфікованим персоналом, який відповідає якісним і кількісним вимогам.

Одним із дієвих способів підвищення ефективності кадрової роботи у Міністерстві оборони України є впровадження політики цифровізації. Процеси цифрової трансформації в управлінні державним сектором активно масштабуються не лише в Україні, але й у багатьох країнах світу.